

РЕШЕНИЕ

№ 3233

гр. София, 25.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 04.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **2055** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал.2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е въз основа на жалба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Решение № ПИ -39/ 30.01.2020г на Директора на ТД на НАП С. ,с което е оставена без уважение , като неоснователна жалбата на дружеството срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх.№ С200022-022-0000509 от 13.01.2020г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С..

Искането за отмяна на решението е мотивирано с оплаквания, че то е произнесено при съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на закона. Конкретизира се ,че в ПНОМ липсват мотиви относно наличието на изискуеми задължения на дружеството –жалбоподател , във връзка с които се налагат обезпечителните мерки. Липсата на мотиви е резултатирала непосочване на изпълнително основание ,въз основа на което се пристъпва към принудително изпълнение на задълженията на друго дружество. Обстойно се разсъждава относно приложението на чл.263л от ТЗ , доколкото [фирма] се явява приемащо дружество при преобразуването на [фирма] чрез отделяне ,вписано на 26.10.2018г и е формиран извод ,че не следва да отговарят за задължения на преобразуващото се дружество ,които не са вписани в договора за преобразуване. Посочва се , че по административната преписка няма данни да е извършено изследване на имуществото на длъжника респ. липсват доказателства за обезпечителна нужда от налагане на обезпечителната мярка.Иска се отмяна на решението,с което е потвърдено

Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх.№ С200022-022-0000509 от 13.01.2020г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С.

В съд.заседание жалбоподателя чрез проц.представител, моли да се отмени процесното постановление за налагане на обезпечителни мерки,с твърдението че липсва годен изпълнителен титул,въз основа на който да се наложи възбрана на имота. Поддържа изложеното в жалбата и претендира разноски .

Ответникът, директорът на ТД на НАП – С., чрез юриск. Ц. , моли да се отхвърли жалбата и да ѝ се присъди юрисконсулско възнаграждение. Представила е писмени бележки , които по същество преповтарят изложеното в оспореното решение от директора на ТД на НАП С.-град.

От фактическа страна се установява следното:

Със съобщение изх. № С200022-048-0000088 от 13.01.2020г /стр.20 от делото /до дружеството е отправено съобщение за доброволно изпълнение по чл.221 ДОПК, с което [фирма] е уведомено, че в ТД на НАП С. под №[ЕИК] от 2020г. е образувано изпълнително дело за неплатените от дружеството публични вземания, подробно описани в табличен вид .Съобщението е връчено на адресата си на 16.01.2020г.

Впоследствие е издадено Постановление изх.№ С200022-022-0000509 от 13.01.2020г , издадено от ст.публичен изпълнител при ТД на НАП – С. /стр.17 от делото/ , с което е наложена възбрана върху: „ Производствена / промишлена/ сграда , К. 68134.600.1277.33,брой етажи-2. Имотът по кадастралната карта и кадастралните регистри ,одобриени със Заповед №РД-18-13/11.03.2010г на Изп.директор на АГКК е придобит от [фирма] с ЕИК[ЕИК] с нот.акт №88,том ССХХVI,рег.№89317 дело 68089 от 04.12.2008гна СВ ,с площ 1878кв.м,находящ се в [населено място] [улица] ,с граници [населено място] обл. С. /столица/ придобит с дружествен договор/устав за апорт Договор за преобразуване между [фирма] с ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК],с данъчна оценка / за недвижими имоти/ 3319974.70лв „.

Посочва се изрично , че наложената обезпечителна мярка е до размера на задълженията на дружеството, по съображения, че ще се затрудни събирането на установеното и изискуемо публично вземане по изп. дело №[ЕИК] от 2020г в размер на 107606.92лв ,в това число главница -83126.16лв и лихви 24480.76лв

Дружеството [фирма] е оспорило своевременно постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки, в резултат на което с Решение № ПО-39 / 30.01.2018г. директорът на ТД на НАП – С. е оставил без уважение жалбата като неоснователна. Намерил е за правилни изводите на публичния изпълнител за наличие на хипотезата на чл.195, ал.2 от ДОПК и за възможно затруднение при събиране на вземането. Отхвърлил е като неоснователни доводите на жалбоподателя за липса на фактически и правни основания в акта на органа по принудително изпълнение.

Приел е за безспорно установено , че [фирма] с ЕИК[ЕИК], в качеството му на приемащо дружество, по силата на сключен Договор за преобразуване - отделяне чрез придобиване, вписан на 26.10.2018 г., е длъжник по образувано изпълнително дело №200802814/2020 г. по описа на ТД на НАП С., относно изискуеми задължения на преобразуващото се дружество [фирма], установени с годни изпълнителни основания. С оглед на това намира за обоснована наложената възбрана върху производствена сграда с идентификатор 68134.600.1277.33, разположена в поземлен имот с идентификатор 68134.600.1277, застроена площ 1878 кв. м., бр. етажи 2, находяща се в [населено място], район „П.“, [улица], с данъчна оценка 3 319 974,70 лв., като в постановлението изрично е посочено, че възбраната е наложена до размера

на публичните задължения. Съгласно разпоредбата на чл. 263л от ТЗ за задълженията на преобразуващото се дружество ,възникнали преди преобразуването отговарят солидарно всички участващи в преобразуването дружества, освен прекратените, т. е. по силата на закона, е възникнала солидарна отговорност за публичните задължения на преобразуващото се дружество. Тъй като задължението е публично и кредитор е държавата, публичният изпълнител може да насочи изпълнението към която и да е страна-участник в преобразуването, след като отговорността е солидарна. Отговорността на всяко дружество е до размера на получените от него права, освен на дружеството, на което задължението е разпределено с договора или плана за преобразуване.

В конкретния случай ,недвижимият имот, върху който е наложена възбрана, е придобит от дружеството-жалбоподател чрез Договор за преобразуване - чрез отделяне , сключен между дружеството-жалбоподател (правоприемник) и [фирма] с ЕИК[ЕИК] (преобразуващо се дружество) и вписан на 26.10.2018 г. в Агенция по вписванията. Следователно, по силата на закона, за дружеството-жалбоподател е възникнала солидарна отговорност за задълженията на преобразуващото се дружество - [фирма], като основен аргумент за защита на твърдението е фактът, че следва да съществува сигурна защита на интереса на кредиторите на преобразуващото се дружество, противното би поставило под риск правата на кредиторите и би довело до тяхното накърняване от преобразуването. В заключение в решението се приема, че постановлението е издадено от компетентен орган, в съответствие с правомощията му по чл.12, ал.4, т.1 ДОПК при спазване на изискванията за форма и съдържание по чл.195 и 196 ДОПК. Оспореното пред настоящата инстанция Решение № ПИ -39/30.01.2020г на Директора на ТД на НАП С. е редовно връчено на адресата и жалбата срещу него е подадена в срок ,поради което е допустима за разглеждане и основателна по същество,поради следното :

Контролът на съда спрямо наложените обезпечителни мерки в производството по чл.197, ал.3 от ДОПК обхваща преценка за спазването на изискванията за законосъобразност при налагането им, като изрично в три хипотези съдът ги отменя: 1) Когато длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, в която не попада случая, тъй като жалбоподателят не представя такова обезпечение; 2) Ако не съществува изпълнително основание – в случая не се твърди и не се установява наличие на такива; или 3) Ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК .

Поради това съдът преценява спазването на изискванията на Глава двадесет и четвърта на ДОПК - „Обезпечения” съобразно фактите по делото. При тази проверка за материална законосъобразност на наложените обезпечения не се установи, че са налице подлежащи на обезпечение публични вземания - установени и изискуеми, посочени в конкретен размер в постановлението (чл.195, ал.1 и чл.196, ал.1, т.5 от ДОПК) ,произтичащи от надлежно реализирана солидарна отговорност в хипотезата на чл.263л от ТЗ .

Постановлението е издадено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - липсват както описание на относимите факти, така и мотиви за налагане на обезпечителните мерки. Такива частично са изложени с оспореното решение, но не достатъчно, за да се установят мотивите на публичния изпълнител за налагане на обезпечителните мерки.

Касае се до обезпечаване на чужди вземания и макар да е налице предвидена от закона (чл. 263л от ТЗ) солидарност за част от задълженията на преобразуващото се дружество - до размера на получените от приемащото дружество права, в постановлението, а и в решението на ответника липсва посочване на този размер. Това препятства да се установи до какъв размер жалбоподателят, в качеството му на приемащо дружество, отговаря солидарно за задълженията на преобразуващото се дружество. При липса на мотиви в тази насока е наложено обезпечение върху имущество на жалбоподателя за обезпечение на цялото задължение на третото лице.

Липсват мотиви и по отношение на вида и предмета на наложеното обезпечение. Видно от договора за преобразуване - отделяне от 05.07.2018 г., към жалбоподателя като приемащо дружество са преминали 9 бр. недвижими имоти. Както в постановлението, така и в решението обаче не е мотивиран изборът на публичния изпълнител да наложи възбрана именно върху процесния имот, който е с данъчна оценка 3 319 974,70 лв. при размер на обезпеченото чуждо задължение от 107 606,92 лв. Това обстоятелство обуславя извод за свръхобезпеченост на задълженията. Още повече, че от представените доказателства се установява, че за обезпечаване на същите вземания е наложен заповор върху 9 бр. МПС, собственост на длъжника [фирма].

Следователно Постановлението не е надлежно мотивирано съобразно изискванията на чл.195, ал.2 и ал.3 от ДОПК относно обезпечителната нужда и интерес. Ответникът не установява по делото всички фактически основания, относими към извършена такава преценка.

Съгласно разпоредбата на чл.195, ал.2 от ДОПК обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, а разпоредбата на чл.195, ал.3, т.2 от кодекса поставя изискване за налагане на обезпечение, когато не е наложено обезпечение или наложеното обезпечение не е достатъчно. В случая постановление и потвърждаващото го решение не съдържат конкретни мотиви за бланкетно посоченото в тях твърдение „ще се затрудни събирането на установените и изискуеми публични вземания”. Публичният изпълнител и решаващият орган не конкретизират съображенията си да приемат, че ще се затрудни събирането на задълженията на дружеството-жалбоподател и съответно на такова предположение като обезпечителна нужда, защо следва именно обезпечителна мярка – възбрана върху недвижим имот на значителна стойност спрямо размера на задължението, без да е направен анализ на имуществото и поведението на длъжника по изпълнението. Общо изискване към всеки административен акт е спазване на принципа за съразмерност и изпълнението спрямо засягането на правата и законните интереси на адресатите им, прогласен в субсидиарно приложимия АПК, чл.6, още повече при специалното изискване на чл.195, ал.2 от ДОПК за мотивиране на обезпечителната нужда. Ето защо преценка на обезпечителната нужда и съответна на нея мярка, постигаща целта на изпълнението и по възможност по-благоприятната за длъжника, е дължима и при налагането на обезпечителни мерки по реда на Глава 24 от ДОПК.

В постановлението няма и констатация, че за посочените задължения няма наложено обезпечение, нито че наложеното обезпечение не е достатъчно. Напротив, от представеното в съд.заседание на 04.06.2020г, ПНОМ № С190022-022-0122274/20.12.2019г се установява, че на главния длъжник [фирма] са наложени обезпечителни мерки за същото задължение. Следователно публичният

изпълнител и решаващият орган не са направили анализ на обезпечителната нужда в контекста на имуществото и поведението на длъжника при изпълнението, не са посочили изрично липсата или недостатъчност на обезпеченията, за да мотивират актовете си. Теоритичния анализ на солидарната отговорност по чл.263л от ТЗ от страна на решаващия орган в административното производство не би могло да се приеме като аргументи за налагане на обезпечителни мерки без наличието на годно изпълнително основание по отношение на [фирма].

От изложеното следва ,че Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх.№ С200022-022-0000509 от 13.01.2020г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С.,потвърдено с Решение № ПИ-39/30.01.2020г на Директора на ТД на НАП е немотивирано и в противоречие на принципа за съразмерност на административните актове и тяхното изпълнение, поради което следва да се отмени .

При този изход на спора и своевременно заявеното от оспорващия искане на дружеството се следват разноси, каквито са направени за заплащане на 50 лв държавна такса по сметката на АССГ и 1500 лв адвокатско възнаграждение .Съдът намира възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение за неоснователно ,предвид размера на наложеното обезпечение т.е материалния интерес.

По тези съображения съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на от [фирма] , ЕИК[ЕИК] , Решение № ПИ -39/ 30.01.2020г на Директора на ТД на НАП С. ,с което е оставена без уважение , като неоснователна жалбата на дружеството срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх.№ С200022-022-0000509 от 13.01.2020г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С..

ОСЪЖДА Териториална дирекция на НАП С. да заплати на [фирма] , ЕИК[ЕИК] , сумата общо 1550 лв /хиляда петстотин и петдесет / лв разноси по делото.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: